

Verslag van de reis “Zwarte Woud/ Elzas/Trier”

Tijdens het jubileumfeest op 18 april in Hengelo doen Tineke en ik al de belofte om ons in te schrijven voor de reis naar het Zwarte Woud en de Elzas. Het blijkt dat onze inschrijving ook heel belangrijk is, want nu kan de reis doorgaan. Op 25 april is de eerste informatie- bijeenkomst. Daar stellen Dinie en Wim Jurjens en Arnold en Agnes van Brakel zich voor als onze reisbegeleiders. Verder komen ook andere belangrijke zaken aan de orde.

Op zaterdag 2 september verzamelen wij ons op camping Odenwaldidyll in het Fischbachtal. De groep bestaat uit 14 caravans en een camper. Enkelens zijn hier al één of meerdere dagen. Om 5 uur wordt iedereen verwacht in een grote tent op de camping. Door de reisbegeleiding worden we welkom geheten met een drankje en een hapje en er wordt een toast uitgebracht op de komende reis. Aan ieder stel wordt een BBQ-pakket aangeboden. Daarna een gezellig onderhoud met elkaar en kennis maken onderling, terwijl we ondertussen worden verrast door een enorme stortbui op de tent.

De andere morgen, zondag 3 september, zal iedereen vertrekken volgens een aangegeven schema, maar voor een enkele caravan is dit door allerlei problemen niet mogelijk.

Op de camping aan de Titisee worden we door Arnold begeleid naar de plaatsen. Een terrassencamping met mooie plekken. We zullen hier 7 dagen blijven.

Op maandag 4 september is de gezamenlijke BBQ gepland. Vooraf gaat Alouis rond met een smakelijk toastje van zelf gevangen en zelf gerookte forel. Heerlijk

Dinsdag 5 sept.

Iedereen gaat zijn eigen gang door te fietsen of te wandelen naar het mooie dorpje Titisee, of een fietstocht te maken naar de Schluchsee.

Woensdag 6 sept. Op het mededelingen- bord staat gemeld dat om half 5 het jeu de boules-toernooi begint. Dit toernooi wordt geleid door Freek en Maria.

Wij gaan met Freek en Geesje per trein naar Donaueschingen, de plaats waar de Donau ontspringt. Een mooie tocht. We moeten wel op tijd terug zijn omdat Freek de jeu de boules moet voorbereiden. Bijna de hele groep staat klaar om te beginnen met het spel, ware het niet dat het uitgerekend om half 5 begint te regenen. Wat nu te doen? Laten we het een half uur uitstellen. Ook dan regent het nog steeds. Dan maar niet meer door laten gaan, want er moet ook nog gegeten worden. Het wonder geschiedt: het wordt plotseling mooi, zonnig weer.

Donderdag 7 sept. De dag begint met het feliciteren van de jarige Arnold voor zijn caravan. Tijdens deze reis zijn er nog 3 reisgenoten jarig. Later deze reis wordt een avond gepland voor het verjaardagfeest. Wij bezoeken deze dag de watervallen van Triberg. Prachtige mooie plekken en uitzichten langs de watervallen die je met enige moeite, lopend en klimmend, moet bereiken. Ook het stadje Triberg is zeer de moeite waard.

Vrijdag 8 sept. Even op het bord kijken: daar staat: “Om half 5 jeu de boules”. Maar eerst wandelen, fietsen en boodschappen doen. Zo gaan Hans en Marga een wandeling maken helemaal om de Titisee. Heel knap van Marga. Voor anderen een zware fietstocht naar Bärenthal met veel klimwerk. Of boodschappen doen in Titisee-Neustadt. Om half 5 zal de jeu de boules starten, maar ook in Duitsland geldt “het Twents kwartiertje”. Er staan 2 partijen gepland, maar omdat het later begint spelen we er maar één.

Zaterdag 9 sept. De dag voor vertrek naar de volgende camping in de Elzas, in de buurt van Colmar. Dus een dag om voorbereidingen te treffen met inpakken en luifels opruimen. Anderen gaan toch een autotochtje maken om nog even in Duitsland brandstof te tanken voor de komende reis naar Frankrijk. Gepland staat een happy hour, maar omdat het regent hebben de begeleiders met de eigenaar van het restaurant af kunnen spreken dat wij de beschikking krijgen over een apart zaaltje voor een uitgebreid happy hour met schnitzel en patat en de nodige drank. Muziek wordt er bijgehaald en de polonaise ontbreekt natuurlijk ook niet.

Zondag 10 sept. Reisdag naar Clair Vacances in St Croix-en-Plaine, Frankrijk. Een korte rit van 90 km, met goed weer om te rijden. Een hele mooie camping, schitterend sanitair en goede plekken bij elkaar. 's Avonds met een aantal uit eten in een dorpje verderop.

Maandag 11 sept. Het stadje Colmar verkennen. Een schitterende plaats met hele mooie vakwerkhuisjes en -gevels, leuke terrasjes en een riviertje dat door de stad stroomt. De Duitse en Franse kenmerken zijn nog zichtbaar aanwezig, hoewel het Duitse overheerst door de vakwerkhuisen met hun uithangborden. In de omgeving zijn veel druivenvelden. Zelfs een uitgestippelde wijnroute. We moeten om 4 uur weer op de camping zijn om verder te gaan met het jeu de boules-toernooi. Freek en Maria hebben alles goed voorbereid en de groepen worden weer met speelkaarten verdeeld.

Dinsdag 12 sept. Freek heeft voor een grote groep een prachtige fietstocht uitgezet. Wij gaan een bezoek brengen aan het museumdorpje Eguisheim. Allemaal vakwerkhuisjes met kleine winkeltjes vol souvenirs, ooievaars en popjes groot en klein. Ook vind je er veel kunstenaars t.w. kunstschilders, borduursters en boetseerders.

Woensdag 13 sept. Fietsen, fietsen, fietsen, of een bezoek aan Mulhouse, een vrij moderne stad

Donderdag 14 sept. Vandaag is Marga jarig dus allen gaan feliciteren. Het feest van de verjaardagen van Arnold, Magda, Hennie en Jo zal hier op de camping plaatsvinden. We hebben de beschikking gekregen over een grote tent. Deze moet nog wel schoongemaakt en feestelijk aangekleed worden..

De vier jarigen zorgen voor drank en de nodige hapjes. Hennie, zelf jarig, zorgt voor gezellige muziek. Als cadeau krijgen de jarigen een heerlijke fles wijn aangeboden. Het wordt een avond om nooit te vergeten, gezellig met dansen en een leuke polonaise.

Vrijdag 15 sept. De dag voor vertrek naar de volgende camping. Een bezoek aan Straatsburg blijkt zeer de moeite waard. Het bezichtigen van de kathedraal en een rit met een treintje door de stad langs diverse bezienswaardigheden. Maar ook natuurlijk de nodige winkels kijken.

Zaterdag 16 sept. We vertrekken naar de volgende camping, in de buurt van Nancy. Alles zou weer volgens het rijdschema gaan totdat het disselwielkje van Freek zijn caravan knapt. Gelukkig is er, zoals dat altijd gaat bij de TCC, weer genoeg hulp en wordt de zaak vakkundig opgelost. Aangekomen op de camping met de directeur van de camping af kunnen spreken dat we in het restaurant (cafeteria) met een grote groep kunnen eten. We zitten een poosje te eten tot de elektriciteit uitvalt. De biefstuk is nog wel te vinden op het bord. Het duurt maar even en het licht gaat weer aan. Het uitvallen van de stroom blijft maar aanhouden, met het gevolg dat velen de caravan moeten aansluiten op een andere kast. Sommigen hebben daar hele, hele, lange kabels voor nodig. De stemming wordt er gelukkig niet minder om.

Zondag 17 sept. Het zonnetje laat zich weer van de mooie kant zien. Korte broeken aan en genieten en in een kring voor de caravan van Arnold en Agnes gezamenlijk een kopje koffie drinken. Wandelweer, dus wandelen voor enkelen.

Maandag 18 sept. Naar het toiletgebouw om te douchen, maar warm water is er niet bij. Weg elektriciteit. "Aan/uit, aan/uit" begint nu normaal te worden. De reisbegeleiding toch maar weer voor overleg naar de directeur. Deze vertelt er alles aan gedaan te hebben om dit te voorkomen. De reisbegeleiding beslist dan om deze camping te verlaten en eerder naar de volgende te gaan. Die is in Schweich aan de Moezel, dicht bij Trier. Daar aangekomen staan we heel mooi met alle caravans in een kring.

Dinsdag 19 sept. Jo is jarig. Allemaal voor de caravan om te feliciteren. Trier ligt ongeveer 15 km verderop. Voor velen aanleiding om er met de fiets naar toe te gaan. Ook Wim en Dinie gaan mee. Dinie komt helaas te vallen, maar fietst toch wel terug naar de camping.

Woensdag 20 sept. Hennie is jarig, dus allen naar de camper van Hennie. Dinie heeft zeer slecht geslapen en veel pijn aan haar knie. Toch maar besloten om naar de dokter te gaan.

Foto's gemaakt van de knie en daar blijkt, dat de knieschijf is gebroken. Met een enorme brace om haar been komt ze terug op de camping. Iedereen denkt: nu zullen Dinie en Wim wel naar huis gaan, maar nee hoor. Tot ieders verbazing blijft Dinie haar taak als reisbegeleider gewoon vervullen.

CHAPEAU.

Donderdag 21 sept. Wij worden deze morgen getrakteerd op een heerlijk ontbijt in het restaurant van de camping. Vandaag doet ieder zijn dingetje. O.a. naar Trier, een prachtige stad met het mooie grote plein, de Hauptmarkt, met zijn vele winkeltjes en terrasjes. Aan het eind van het plein staat de Porta Nigra, gebouwd tussen 186 en 200 na Christus.

Ook erg bezienswaardig is de St Peter-Dom in het centrum van de stad.

Om 17.00 uur staat het samen pannenkoeken bakken op het programma, ook weer onder begeleiding van de bekende muziek van Hennie. Heel gezellig en samen zingen we mee.

Vrijdag 22 sept. Opruimdag, maar nu voor de laatste keer. Dit keer voor enkelen extra schoon omdat na deze reis de caravan op stal gaat. Nog even de laatste boodschappen halen in Schweich. In de middag met velen naar de jeu de boules-baan voor de halve en de finale van het bekende balspel. Langs de baan zitten de toeschouwers op krukjes en dat zijn de beste spelers. Zij weten heel goed hoe het moet. Bij de finale komen de twee besten van het toernooi onder luid gejuich en applaus voor het voetlicht. Zij zullen gehuldigd worden tijdens het eiddiner.

Om 7 uur wordt iedereen verwacht in het restaurant van de camping voor het slotdiner. Daar begint Arnold met het samenvatten van de hele, goed geslaagde, reis. Hij vertelt o.a. dat hij genoten heeft van de samenwerking met de andere reisbegeleiders: zijn vrouw Agnes en Dinie en Wim Jurjens. Nu de prijzen van het jeu de boules-toernooi. Allereerst wordt de poedelprijs uitgereikt aan Maria, dan de prijzen voor de beide finalisten Henk en Freek. Wat natuurlijk niet uit kan blijven is het dankwoord van de groep bij monde van Ben. Het diner is zeer goed en erg gezellig. Na afloop van het diner wordt er afscheid van elkaar genomen. Dit hoeft dan niet de volgende ochtend te gebeuren, zodat iedereen naar huis kon gaan wanneer hij maar wil. Al met al is het een mooie reis geweest en wij hebben deze reis als bijzonder ervaren, temeer daar dit voor mijn vriendin Tineke de eerste keer was, dat zij een reis met de TCC meemaakte.

Namens de groep, Jo van Wijhe

